

شیکاری شیعی کوردی مندالان (مندال و ژینگه و هۆنراوی ژینگه‌یی وهک نمونه)

نارش مێهره‌بان (نوسنده‌ مسئول)

خوێندکاری ماسته‌ری زمان و وێژه‌ی فارسی
arashmehraban.lite@gmail.com

سه‌ید نه‌سه‌هد شیخ نه‌حه‌دی

پروفیسۆری یاریده‌ده‌ر، به‌شی زمان و نه‌ده‌بی فارسی، زانکۆی کوردستان، سنه، ئێران
asaad1385@yahoo.com

وتاری توێژینه‌وه‌یی

کاتی وه‌رگری: ۹ی جۆزه‌ردانی ۱۴۰۲، کاتی به‌ژێران: ۵ی سه‌رماوه‌ی ۱۴۰۲، ص. ۳۶۷-۳۹۱

DOI: <https://doi.org/10.22034/jokl.2024.63039>

چکیده

در سده‌های قبل، کودک و گفتمان کودکی در دنیای ادبی اهمیت چندانی نداشت؛ اما در این دوره زمانی، کودک به عنوان شخصیتی حساس و مهم شناخته شده است. در این میان ادبیات کودک به مثابه یکی از بنیان‌های مهمی که سبب ارتباط بیشتر کودک با دنیای اطراف خود و با لذت و رغبتی کودکانه ترکیب شده است، بیشتر از قبل مورد اهمیت قرار گرفته است. در ادبیات کودک شعر دارای جایگاه ویژه‌ای است؛ به دلیل این‌که ویژگی‌ها و معیارهای خاص خود را می‌طلبد، نگارش آن هم حساسیت ویژه‌ای دارد. در این پژوهش، بحث مفهوم کودکی و مراحل آن و تحلیل معیارهای شعری کودک، بر اساس دو مجموعه شعری به نام‌های کودک و طبیعت و اشعار زیست محیطی، مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. روش انجام این پژوهش، توصیفی-تحلیلی می‌باشد. در این پژوهش، ویژگی‌های شعری دو اثر نامبرده، بر اساس معیارهای شعری کودکان، بررسی شده‌اند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد این اشعار با توجه به رغبت و جهانبینی کودکانه نوشته نشده‌اند و بیشتر حاوی ترکیب و مفاهیمی بزرگسالانه‌اند بر

کورتە

به پینچه‌وانه‌ی سده‌کانی رابردوو که پایه‌خیکی نه‌وتۆ به مندال و گوتاری مندالانه نه‌درابوو، نه‌مرۆکه مندال وهک که‌سایه‌تیه‌کی هه‌ستیار و گرینگ ناسراوه. له‌م نیوه‌دا نه‌ده‌بی مندالان وهک یه‌کێک له‌و په‌ستینه‌یه‌کی هه‌وی پێوه‌ندی زیاتری مندال له‌گه‌ل دنیای ده‌وره‌یه‌یدا و ئاوێته‌بوونی له‌گه‌ل هه‌ز و خواستیکی مندالانه‌یه، زۆر زیاتر له‌ پیشوو پایه‌خی پێ‌ده‌دریت. له‌ نه‌ده‌بی مندالاندا شیعەر رۆل و پێگه‌یه‌کی تایه‌تی هه‌یه و به‌هه‌وی نه‌وه‌ی شیعی مندالان هه‌لگری کۆمه‌لیک تایه‌تمه‌ندی تایه‌ت به‌خۆیه‌تی، نووسینی هه‌ستیاریه‌کی به‌رچاوی ده‌وت. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا دوا‌ی تاوتوێی چه‌مکی مندال و قۆناغه‌کانی مندالی، دوو به‌رهمه‌ی تایه‌ت به‌ مندالان به‌ ناوه‌کانی مندال و ژینگه و هۆنراوه‌ی ژینگه‌یی به‌پیتی پێوه‌ره‌کانی نه‌ده‌بی مندالان خوێندنه‌وه‌یان بۆکراوه. شێوازی نه‌نجامی نه‌م توێژینه‌وه‌یه‌وه‌سه‌فی-شیکارییه. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا وێرای شی‌کردنه‌وه‌ی تایه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعی مندالان له‌ دوو به‌رهمه‌ی ده‌ست‌نیشان‌کراو، لیکدانه‌وه‌ی گه‌شتی بۆ ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کان کراوه. نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌که‌ ده‌ریده‌خه‌ن نه‌م شیعه‌رانه‌ به‌پیتی

متن شعرها تحمیل شده‌اند. نبود زبان شعری کودکانه در متون، عدم خیال کودکانه، وجود عناصری از نشانه‌های غیرملموس و کنایات و به کارگیری زبانی بزرگسالانه و نصیحت‌های مستقیم در آنها نتیجه تحلیل و بررسی این دو مجموعه شعر است که در کردستان عراق چاپ شده‌اند.

حەز و خواستی مندالانە نه‌وو سراون و زیاتر تیکه‌ل‌بوونی چه‌مکه‌کانی گه‌وره‌سالان که به‌سه‌ر ده‌قێکی مندالانەدا سه‌پیندراون، ده‌رکه‌وتوووه. له‌به‌رچاونه‌گرتنی شیوازی هۆنینه‌وه‌ی شیعی‌بی مندالان، نه‌بوونی چه‌مکی خه‌یال و وێنه‌ی خه‌یالی تایبەت به‌ مندال، بوونی کۆمه‌لێک هێما، خوازه و درکه‌ی تایبەت به‌ شیعی‌ی گه‌وره‌سالان و ده‌رکه‌وتنی لایه‌نی ئامۆژگاری شیعه‌کان، ئاکامی هه‌لسه‌نگاندن و شیکاریی ئه‌و دوو به‌رهمه‌ه شیعی‌یه‌یه که له‌ باشووری کوردستانی چاپ و بلاو کرانه‌ته‌وه.

واژگان کلیدی: کودک؛ ادبیات کودک؛ شعر کودکان؛ کودک و طبیعت؛ اشعار زیست محیطی.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: مندال؛ ئه‌ده‌بی مندالان؛ شیعی‌ی مندالان؛ مندال و ژینگه؛ هۆنراوه‌ی ژینگه‌یی.

۱- پیشه‌کی

ئه‌ده‌بی مندالان ئه‌و کۆمه‌له‌ ده‌قانه‌ن که گه‌وره‌سالان به‌رهمه‌یان ده‌هینن. کۆمه‌له‌ ده‌قێک که به‌رده‌نگه‌کانیان مرۆفگه‌لیکی که‌م ته‌مه‌نن و ئاستی توانست، بیرکردنه‌وه و فام و ئاوه‌زیان سنوورداره و هاوکات ته‌ژییه له‌ خه‌یال، فانتی‌زیا و هه‌ست و سوۆزێکی مندالانە. به‌شێک له‌م ئه‌ده‌به له‌ ژێر کاریگه‌ری و چوارچۆیه‌یه‌کی گه‌وره‌سالانەدا به‌رهم دیت و که‌وتوووه‌ته ژێر رکێفی فام و ئاوه‌زێکی گه‌وره‌سالانەوه و که‌متر مندالانەیه. به‌م پێیه ده‌بینین ئه‌ده‌بی مندالان، ته‌نیا وشه‌ی مندالانە که‌ی تایبەت به‌و چینه‌یه و به‌رده‌نگی مندال له‌م ئه‌ده‌به‌دا بززه. به‌م پێیه ده‌بینین رۆژانه به‌رهمه‌مانیکی زۆری تایبەت به‌ مندالان چاپ و بلاو ده‌کرێنه‌وه و هه‌ر ئه‌مه‌ش بووه‌ته هۆکار و رێخۆشکه‌ریک بۆ بلاو‌بوونه‌وه‌ی به‌رهمه‌می لاواز و ئه‌و بیروکه‌ سه‌قه‌ته‌ی که چون به‌رده‌نگی ئێمه مندالانن، که‌واته ئه‌رکیکی گرینگ نییه و ده‌توانین بنووسین. هه‌ر بۆیه لێره‌دا پرسیارێک دیته ئاراوه که ئه‌ده‌بی مندالان چیه و چی بۆ کراوه؟ سه‌باره‌ت به‌م ژانره کۆمه‌لێک پیناسه و واتای جۆراوجۆر ها‌توووه‌ته ئاراوه که لێره‌دا به‌هه‌ندیکیان ئاماژه ده‌که‌ین.

گومان له وه دا نییه کۆمه لیک شیوازی جۆراوجۆر بۆ پیناسه ی ئەده بی مندالان هه یه و ده بیته ئەوه شمان له بهرچا و بیته که ئەم پیناسانه له هه رههنگیکه وه بۆ فرههنگیکه دیکه و له شوینیکه وه بۆ شوینیکه دیکه جیاوازی هه یه و بگره له خوینهریکشه وه بۆ خوینهریک جیاوازه ((Huck, ۱۹۹۷: ۵. دهسته واژه ی «ئەده بی مندالان» له دهره وه ی که شی ئە کادیمیکدا، به شیوازیکی به رین و بی هیچ باسیکی تیوری، واتایه کی رۆژانه ی هه یه. له رۆژنامه و میدیاکانی دیکه وه تا قوتابخانه و نامه ده وله تیبه کان، هه موویان له سه ر ئەم باسه هاوران که ئەم جۆره ئەده به به وه ده قانه دهوتریت که نووسراون تا له لایه ن مندالان و میرمندالانه وه بخوینرینه وه؛ ئەو نووسراوانه ی وه شانگه کانی تایبته به مندالان و میرمندالان له کتیب فرۆشییه کاندایان ده که نه وه (کیمبرلی، ۱۳۹۳: ۱۷). ئەده بی مندالان و میرمندالان کۆمه له به رهه میکن که به پیی زه وق و گه شه ی مندالان له لایه ن گه وه سالانه وه دپته به رهه م که بریتین له: چیرۆک، ئەفسانه، شیعر و مه ته ل بۆ مندالان که هه ولێکی هونه رمه ندانه یه له چوارچێوه ی که لامدا، که به زمان و شیوازیکی شیوا که له ئاستی فام و تیگه یستنی مندالاندا بیته، به رهه م دین (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۸۹: ۳۷).

له م چه ند پیناسه یه دا چه مکیک که زاله و خۆی پیشان ده دات، چه مکی مندال و بوونی گوتاریکی مندالانه یه که سه رجهم ئەو باس و بابه تانه ی که له ناو بازنه ی ئەده بی مندالاندا یه به ره و لای خۆی راده کیشیت و ده بیته هۆکارێک بۆ دروست بوون و خولقاندنی هه ر جۆره به رهه میکی مندالانه. که واته له م وتاره دا به پشت به ستن به گوتاری مندالان و ئەو گرینگیه ی که چه مکی مندالی له م قۆناغی هاوچه رخه دا هه یه تی، دوا ی هاتنه ئارای کۆمه لیک پرس و بابه تی پپوه نیدار به ئەده بی مندالانه وه، وه کوو سایکۆلۆژییه ده روونی و عاتیفییه کانی مندال و پرس و بابه تی تایبته به په ره ده ی مندال، هاوکات هاتنه ئارای کۆمه لیک بۆچوونی نوێ له م بوارانه دا له لایه ن که سانیک وه ک پیاژه^۱، رۆسو^۲ فرۆید^۳، پستالۆسی^۴ و هتد، به گشتی، پیدانی بابه خێ زیاتر

1. Jean Piaget.

2. Roso

3. Freud

4. Johann Heinrich Pestalozzi.

به مندالان له لایهن بنه ماله و لایه نی پهروه دهیی و بارهینان به مه بهستی ناسین و باس کردنی زیاتری ئەده بی مندالان و له دلای ئەم ئەده بهدا شی کردنه وهی یه کیک له ژانره کانی (شيعر) کۆمه لیک پرسیار دینینه ئاراهه که ههول ده دهین وه لامیان بدهینه وه:

۱. مندال وه کوو بهرده نگیك کینه و تایبه تمه ندیبه کانی چین؟

۲. شيعری مندالان چۆن پیناسه ده کریت و تایبه تمه ندیبه کانی کامانه؟

۳. رهنگدانه وهی تایبه تمه ندیبه کانی شيعری مندالان له نیوان ئەزموونی دوو شاعیری بواری مندالان به پشت بهستن به دوو بهرهمی بلاوکراوه له دوو نووسهره تاچ رادهیه ک بووه؟

دهستپێکی گرینگیدان به چه مکی مندال و بهرده نگی مندال و هاوکات شيعری مندالانه، ده گه رپته وه بو زیاتر له ۳۰۰ سال پیش ئیستا که ئەحمه دی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۶) به نووسینی کتیبی نووبه هارا بچووکا که فرهه نگیکی عه ره بی- کوردیی تایبهت به مندالانه، یه که م رچه ی گرینگیدان به چه مکی مندالی له چوارچیه ی نووسراوه دا شکاند. دوا ی تیپه ربوونی نزیك به ۱۰۰ سال به سهر دانانی ئەم فرهه نگه دا، شیخ ماری نۆدی (۱۸۳۸-۱۷۵۳) دووه مین فرهه نگی تایبهت به مندالی به ناوی ئەحمه دی نووسی که ئەم فرهه نگه ش عه ره بی- کوردییه و به شیوه زاری کوردیی کورمانجی خواروو [کورمانجیی ناوه راست] و به شیوازی هۆنراوه نووسراوه ته وه (فرهادی، ۲۰۱۰: ۹۸). مه لا خدری روار (۱۷۸۱-۱۷۲۱) یه کیک دیکه له وه که سانه بووه که له سهر ره وتی فیترکاری ئایینی بو مندالان، کتیبی رۆله بزانی نووسیوه که باس کردنی ئەسل و فرهعی دین و هه ندیک چه مکی ئایینییه، به زمانیکی ساده تر و تایبهت به مندالی هۆنیوه ته وه (پاکزاد و هاوکاران، ۱۳۹۵: ۲۳۴). به م پیه بو مان ده رده که ویت که سه ره تای گرینگیدان به شيعری مندالان رهنگ و بو نگی ئایینی بووه و زۆر به شیوان له چوارچیه ی فرهه نگی وشه و له شیوازی هۆنراوه دا بوون. دوا ی تیپه ربوونی ئەم ره وته، له سه رده می هاوچه رخدا که سانیک وه کوو پیره میرد، فایه ق بیکهس، کاکه ی فه للاح، ع ع شه ونم و له تیف هه لمهت و هتد، شيعریان بو مندالان هۆنیوه ته وه. له م سالانه ی دوا ییشدا شيعری

مندالان رووی له گه شه کردوو و کهسانیکی زۆر تایبەت بە مندالان شیعر دەنووسن که لەم توێژینە وەدا که لکمان له بەرەمی دوو کەس لەو شاعیرانە ی بواری مندالان وەرگرتوو.

۱-۲- پێشینە

یە کەم بەرەمی کانی تایبەت بە ئەدەبی کوردیی مندالان له ئەدەبی زاڕە کیدا سەری هەڵداوه که لەم نێویدا شیعر و هۆنراوی فۆلکلۆر که زۆرترین رەنگدانە وەیان له نێو بنەمالە و کۆمەلگەدا بووه، هەر له لایە لایە فۆلکلۆریکە کانە وە دەستی پێ کردوو تا ئەو کایە ئاھەنگانە ی که هەریە کە و تایبەت بوون بە کایە یە کی مندالانە و تا هەنووکە پارێزراون. پێشینە ی گرینگیان بە هۆنراوه و شیعی کوردیی تایبەت بە مندالان بۆ قوناغیک دە گەڕیتە وە که ئایین بابە تیکی زالی کۆمەلگە بووه و بە مەبەستی راھینانی ئایین بایە خیان پێداوه. له بواری توێژینە وە ی تایبەت بە چەمکی شیعی کوردی بۆ مندالان بە زمانی کوردی، له چا و گەلانی دیکە، کاریکی ئەوتۆ و بەرچا و نە کراوه. حەمە سالیخ فەرھادی (۲۰۱۳) له کتیبیکدا له ژێر ناوی پێگە ی شیعی مندالان لای شاعیرانی کورد، بە شیوازی شیکاری ناوەرۆک هەلسەنگاندنی بۆ بەرەمی چەند شاعیریکی کورد کردوو که له بواری هۆنراوی مندالاندا چالاکیان بووه. هەر لەم نووسەرە (۲۰۱۰) و تاریکی دیکە له کۆمەلە وتاری یە که مین کۆری نیونە تە وە یی ئەدەبی کوردی که له زانکۆی کوردستان له شاری سنەدا بەرپۆه چوو، بە ناویشانی «لەبارە ی ئەدەبی مندالانە وە» لە بەر دەستە که ئەویش بە پێی بنەمای شیکاری ناوەرۆکی شیعی مندالان و هەلسەنگاندنی چەند بەرەمی کە.

ئە مین محەمەد (۲۰۱۳) له وتاریکدا له بە ناوی «زمان رەوانی و جۆرە کانی کیشی برگە له شیعی مندالاندا» که له کتیبی چەند لیکۆلینە وە یە ک دەربارە ی ئەدەبی مندالاندا چاپ بووه، چەند نمونە شیعیکی بە پێی پێوهری زمان رەوانی له شیعی مندالاندا هەلسەنگاندوو که زیاتر بە پێی حەز و سەلیقە ی نووسەر هەلسەنگاندنی بۆ کراوه و پێوهریکی زانستیانە ی نییە. شەریف فەللاح (۲۰۲۰) له وتاریکدا له کتیبی رابوون بە ناویشانی

پینگهی ئەدەبی مندالان له کوردستانی ئێران، دۆخی ئەدەبی کوردیی مندالانی له کوردستانی ئێراندا تاوتووی کردوو و دواتر دەپەرژێتە سەر شاعیرانی قۆناغەکانی شیعری کلاسیک و نیوکلاسیک که ئاورپان له شیعری مندالان داووتەووە. ئەم وتارە بە شیوازێکی رووکەشیانە ئاوری لەم چەمکە داووتەووە و پەیرەوی لە هیچ جۆرە میتۆدیککی زانستییانە نەکردوو. له کتیبی رابوون دوو وتاری دیکه‌ی تایبەت به چه‌مکی شاعر به ناونیشانی «ئەدەبی مندالان و شاعر» له نووسینی فەرەیدوون میرئەحمەدی (۲۰۲۰) که بەشیکی تەرخان کراوە بە شاعر و تایبەتمەندییەکان و دواتر وتاری سیمین چاچی (۲۰۲۰) بە ناونیشانی «ئەدەبی مندالان له زمانی کوردیدا و کێشە‌ی چەندایەتی و چۆنایەتی»، که له بەشیکی ئەم نووسراوەدا باسی شاعر و هەندیک تایبەتمەندیی ئەو بواری کردوو. ئەم دوو وتارەش زیاتر وه‌کوو یادداشتن و پێوهر و میتۆدیککی زانستییانەیان نییه.

ئەحمەد شەبانی (۱۳۹۹) له *پژوهشنامه‌ی ادبیات کردی زانکۆی کوردستان* و تاریکی رەخنەیی بە ناونیشانی «شیعری مندالان، بە کەیفی گەورەسالان: خۆبندنه‌وه‌ی شیعری کوردیی مندالان له کوردستانی ئێراندا» نووسیوه و پاش ئاورێکی کورت له چه‌مکی مندال و مندالی، باس له تایبەتمەندییەکانی شیعری مندالان دەکات و چەند نموونەیه‌ک له‌و شاعرانە‌ی له‌م دوا‌ییانە‌دا له کوردستانی ئێراندا ب‌لاو کراونە‌تە‌وه، ه‌یناوه‌ته‌ به‌ر باس که به‌پێی ئەو دە‌تایانە‌ی له‌ ره‌وتی ئەم تو‌یژینه‌وه‌یه‌دا به‌رده‌ستی ئی‌مه که‌وتوو، زانست‌ترین تو‌یژینه‌وه‌ی ئەم بو‌اره‌یه‌ له‌ شی‌وه‌ی وتاردا که به‌پێی بنه‌مایه‌کی تو‌یژینه‌وه‌یی کاری له‌سه‌ر کراوه و ب‌لاو کراوه‌تە‌وه. م‌یه‌دی ئە‌حمە‌دی‌خا (۱۴۰۰) نامه‌ی دو‌کتۆرا‌که‌ی به‌ ناونیشانی «بررسی تطبیقی ادبیات کودک و نوجوان فارسی و کردی ایران پس از انقلاب اسلامی» بو‌ لی‌ک‌دان‌ه‌وه‌ی به‌راورد‌کاریی ئە‌دە‌بی مندالان و م‌یر‌مندالانی فارسی و کوردی تە‌رخان کردوو و کو‌مه‌لی‌ک ده‌قی مندالانه (شاعر و په‌خشان) ی تایبەت به مندالانی وه‌ک نموونه‌ ه‌یناوه‌تە‌وه و لی‌کی داونه‌تە‌وه که له نموونه‌ی خو‌یدا ج‌ی‌گای سه‌رنجه و ده‌توانین وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی دیکه‌ی ئە‌و بو‌اره‌ ناوی ب‌نین.

۱-۳- مندالی بهردهنگ کییه؟

له رووی میژووویهوه داهینان و سه رهه لدانی وشه ی مندالی، میژووویه کی دوور و درپژئی نییه. پلۆمپ^۵ پیی وایه له چاخه کانی ناوه راستدا بو ناوبرده کردنی که سیکی ته مه ن ۷ تا ۱۶ سال هیچ وشه یه ک له ئارادا نه بووه. زاراوه ی «مندال» بریتی بووه له پیوه ندیی و خزمایه تی به خوین، نه ک قۆناغیک له ته مه نیکی دیاری کراودا، که واته له ده وره بیری سالی ۱۶۰۰ ی زاینیدا چه مکی مندالی سه ره له ده دات. فلیب ئاریس^۶ (۱۹۸۴)، میژوونووسی فه ره نسی، پیی وایه له چاخه کانی ناوه راستدا چه مکی مندالی به و واتایه ی که هه نوو که ده ی ناسین له ئارادا نه بووه. له و سه ره ده مانه دا بو مندالان وه ک گه وره سالانیکی بچوو ک ده یانروانی و په ره ره ده شیان ته نیا ئه وه بووه که مۆله ت و ئیزنیان بده نی له کاروباری گه وره سالاندا به شداری بکه ن. تا به رایه ی سه ده ی نۆزده هه م، وه ک گرووپیکی تایبه ت که پیویستی به عاملاندن و په ره ره ده کردنیکی تایبه ت بیت، سه یری مندال نه کراوه. زاوژی مندال له کۆنترۆلی ژن و میرددا ده رچوووه و ژن و میرد، به حه ز و پلانیکی له وه پیش دارپژراو مندالیان نه ده هینایه ئه م جیهانه، به لکوو زاوژی ته نیا به ره مه می په یوه ندییه کی دوولایه نه ی ژن و شووی بووه، که واته بو مان ئاشکرا ده بیت که مندال و مندالی، دوو ده سه وشه ن که جیگیر بوونیان پیویستی سه ره ده م بووه (شه بان ی به گیرانه وه له فلیپ، ۱۳۹۹: ۶۰).

۱-۴- تایبه تمه ندییه کانی مندالان به پیی ته مه ن

خشته ی تایبه تمه ندییه مندالان به پیی ته مه ن که بریتین له ته مه نی ساوایی تا ۱۸ سالی، مندالان به سه ر چه ند قۆناغدا به م شیوه یه ی خواره وه دابه ش ده کات:

5. Plump

6. Flip Aries.

ته‌مه‌ن / سال	تایبه‌تمه‌ندی جەستەیی	تایبه‌تمه‌ندی دەرروونی	لێهاتووویی
۰ بۆ ۳	جەستە‌ی مندال لەم قۆناغەدا زۆر لاواز و ناسکە.	رەوشتی مندالان زیاتر زگماکی، ریکەوت و پێچەوانە‌یە (راتیک، ۱۳۷۰: ۳۱).	ئەم قۆناغە لە گەشە و پێگە‌یشتنی مندالدا دەستپێکی قۆناغی هەستی-جوولە‌ییە.
۳ بۆ ۶	بۆ ئەنجامدانی کارەکانی زیاتر پشت بە گەورەکان دەبەستێت.	هێدی هێدی دەبێتە مرۆڤێکی سەر بە خۆ و پەرە بە ناسینی خۆی دەدات.	لەم قۆناغەدا یە کە چەمکی خەبال لە مندالدا گەشە دەکات و هەر کاتیک نەتوانیت لە رینگای ئە‌زموون و تاقیکارییە‌وه ئە‌زموونیک بە دەست بێنیت، لە رینگای خەیاڵ‌وه و پینای دە‌کات.
۶ بۆ ۱۲	لەم قۆناغەدا هێدی هێدی دەرپواتە نیوژیاری کۆمە‌لایە‌تی‌یە‌وه.	لەم قۆناغەدا مندالینک کە بێرکردنە‌وه‌یە‌کی مندالانە‌ی بوو هێدی هێدی بە‌ره‌و «بێرکردنە‌وه‌یە‌کی لۆجیکی» هەنگاو دە‌نێت.	پرسیارکردن یە کیک لە تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کانی گرینگی ئە‌م قۆناغە لە تە‌مه‌نی ئە‌و مندالە‌دا یە (شکوھی، ۱۳۹۹: ۱۵۵).
۱۲ بۆ ۱۵	لەم قۆناغەدا، کە بە برگە‌ی میر مندالیش ناسراوه، گەشە‌ی جەستە‌یی ئە‌و مندالە ئە‌وه‌نده خیرایە کە نازانیت چۆن و بە چ شێوازی‌ک لە‌گە‌ڵ ئە‌م گۆرانکار بیانە‌دا رووبەرۆو بێتە‌وه.	لەم قۆناغەدا یە سۆزی میرمندال تیک دە‌چیت و هاوسە‌نگیی خۆی لە دە‌ست دە‌دات.	لەم قۆناغەدا لە‌جیات‌ی ئە‌وه‌ی لە گە‌وره‌سالان پە‌پرە‌وی بکات زیاتر سە‌رنج‌ی هاوتە‌مه‌نه‌کانی دە‌دات. لێ‌ره‌دا ئە‌ندام‌بوون لە گرووپ و دە‌سته‌کاندا بە کارێکی پێ‌ویست دە‌زانیت و ئە‌مه‌ش لە گە‌شە و دروست‌بوونی ئە‌ندێ‌شه‌کانیدا کار‌یگەرە (کریمی، ۱۳۹۹: ۲۳۵).

۲- پیناسه‌ی شیعری مندالان

پیناسه‌ی زۆر له‌سه‌ر شیع‌ر هاتوو‌ته ئاراوه، به‌لام پیناسه‌یه‌ک که له هه‌موویانه‌وه نزیک‌تر بیت، ئه‌وه‌یه که شیع‌ر که لامیکی ناسک، خاوه‌نی کیش و مۆسیقایه که خه‌لک، هه‌ست و خۆشی و ناخۆشییه کانیا‌نی پێ‌ده‌رده‌برن. شیع‌ر له یاری کردنیکی به‌تام و دلخۆشکه‌ر به وشه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات و شاعیر به هه‌لبژاردنی وردیینه‌ی وشه‌کان و دارشتنیکی وشیارانه‌یان له‌پال یه‌کدا، سه‌رنجی خۆپنه‌ر بۆ لای شیع‌ر راده‌کیشیت و ئیمه ده‌باته ناخی ئه‌زموونیک‌ی تازه‌ی ژیا‌نه‌وه (شه‌بانی، ۱۳۹۹: ۶۱). پێویست به‌وه ناکات که ئه‌مه وه‌بیر به‌هینینه‌وه که ریشه‌ی زۆری شیع‌ریش له دنیا‌ی مندالاندا تا‌ج ئاستیکه، پانتایی ئه‌م هه‌سته هه‌ر له لایه‌لایه و گۆرانیه‌کانی دایکیک بۆ منداله‌ ساواکه‌یه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات، تا ده‌گات به شیع‌ره‌کانی باخچه‌ی ساوایان و قوتابخانه، که هه‌مووی ره‌نگدانه‌وه‌ی شیع‌ره له دنیا‌ی مندالان و بیر و هزری چینیکی هه‌ستیاری نیو کۆمه‌لگه (Charlotte: ۱۲۷-۱۴۲).

ئه‌گه‌ر بمانه‌و‌یت پیناسه‌یه‌کی کورت له شیع‌ری مندالان بخه‌ینه‌روو، ده‌کریت بلین: وتاریکی کیشدار، یان هۆنراوه‌یه‌کی خه‌یالوویه که سۆز و هه‌ست و خواستی مندال ده‌بزوینیت و له ناخیدا مۆسیقایه‌کی ئارامیش به‌دی ده‌کریت. مندال له شیع‌ریکدا که باس له خه‌ون و خه‌یاله‌کانی بکریت، چیژ وه‌رده‌گریت. به‌م بۆنه‌وه هه‌ز ده‌کات ئه‌و شیع‌رانه‌ی که جیهانیکی وه‌های بۆ ده‌خولقینن، بخوینیت و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌بیژیت و ده‌بیته‌ کاکله‌ی زه‌ینی. شیع‌ری مندالان وه‌ک ئاوینه‌یه‌ک وایه له به‌رامبه‌ر مندالاندا که ئه‌گه‌ر خۆی تیدا بینیته‌وه، ئه‌و شیع‌ره به‌هی خۆی ده‌زانیت و ئه‌گه‌ریش وانه‌بوو، له‌گه‌لیدا هه‌ست به‌نامۆیی ده‌کات. شیع‌ری مندالان ده‌بیت ره‌نگدانه‌وه‌ی پیداو‌یستیه‌ی ده‌روونی و مادییه‌کانی مندال بیت و باشت‌تر ئه‌وه‌یه به‌ته‌کانی شیع‌ری مندال پتوه‌ندی به‌جیهانی مندالییه‌وه هه‌بیت، تا‌کوو به‌سانایی لێی تێ‌بگات و له ژیا‌نی خۆیدا وه‌ک ئه‌زموونیک به‌کاری بینیت (شه‌بانی، ۱۳۹۹: ۶۲). شیع‌ر وه‌کوو یه‌کیک له‌جۆره‌ ده‌هه‌بیه‌کان دیته‌ ئه‌ژمار که مندالان و می‌رمندالان پیشوازی لێ‌ده‌کن. بوونی وینه‌کانی خه‌یالووی له‌زمانیکی شاعیرانه‌دا وه‌ک پتوه‌ریک بۆ شیع‌ریکی باش دیته‌

ئه ژمار. مندالان ئه گهرچی له سه ره تادا زیاتر بایه خ به روا له تی زمانی شیعر، واته کیش و سه روا و لایه نه موسیقاییه کانی ده ده ن؛ به لام هیدی هیدی بایه خ وینه خه یالییه کان و جوانکارییه کانی زمانی شیعر فام ده کهن و ده چنه ریزی به رده نگه وه (قزل ایاغ، ۲۰۱: ۱۳۹۴).

۳- ئامانجی هۆنینه وهی شیعری مندالان

۳-۱- دروستکردنی چیژ بو مندالان

یه کیک له تاییه تمه ندییه سه ره کییه کانی ئه ده بی مندالان، چیژوه گرتنی منداله له وه ده قه. به له بهر چا و گرتنی گرینگایه تی ئه م بابه ته، پیویسته له روانگهی زهینی منداله وه پروانینه پرسی چیژ و به شیوازیکی راسته و خو بایه خ به پیداویستییه کانیان به دین.

۳-۲- خولقاندنی شیعری مندال بو مندال

ته وه ری کارکردی شاعیر له بواری مندالان دایه. ئه گهر به رده نگهی مندال له بهر چا و نه گیرد ریت، ئه وه ده قه له به ستینی شیعری مندال دا جیی خوی ناگریته وه (جلالی، ۱۳۹۸: ۸۰). شیعری مندالان ده بیته له کارکردیکی گه وره سالانه وه به ره و کارکردیکی مندال ته وه رانه بگوازیته وه و به رده نگهی خوی بنا سیت. به پیی ئه م ئامانج و باسه ی که له سه ر شیعر و پیناسه ی کرا، له خواره وه تاییه تمه ندییه کانی لیک ده دینه وه.

۴- تاییه تمه ندییه کانی شیعری مندالان

۱. ساده بوونی زمانی شیعری مندالان؛
۲. بوونی چه مکی خه یال له شیعری مندالانه دا؛
۳. نه بوونی هیما و شیعری کینایی؛
۴. نه بوونی ئامۆژگاریی راسته و خو؛
۵. بوونی کونجکاوایی مندالانه؛
۶. بوونی موسیقایی زمانی.

بۆ تاوتوی زياتری ئەم پێوه‌رانه، که لکمان له دوو به‌ره‌مه‌ی تايه‌ت به مندالان وه‌رگرتوووه و ده‌مانه‌ه‌و‌یت به‌پیی نموونه پێوه‌ره‌کانی تايه‌ت به شیعی مندالان شیکاری و هه‌سه‌نگاندنیان بۆ بکه‌ین. هه‌ر دوو به‌ره‌م له بواری ژینگه‌پاریزی و فیکاریی ژینگه‌پاریزی به مندالان هاتوو‌نه‌ته به‌ره‌م که بریتین له هۆنراوه‌ی ژینگه‌یی که له ۴۵ لاپه‌ره‌ی ته‌واو ره‌نگی له سالی ۱۹۲۱دا بلاو کراوه‌ته‌وه و به‌ره‌مه‌ی رۆسته‌م جه‌لیل ئیبراهیم مه‌حموود ناسراو به خامۆش-ه. ئەم نووسه‌ره له‌دایک‌بووی سالی ۱۹۸۰ی زایینی له پارێزگای هه‌ولێره، چالاکه له بواری نووسین بۆ مندالان که تا ئیستا ۶ به‌ره‌مه‌ی له‌و بواره‌دا به چاپ گه‌یاندوووه. هه‌روه‌ها کتیبی مندال و ژینگه که له ۵۶ لاپه‌ره‌ی ته‌واو ره‌نگی و سالی ۲۰۲۱ له شاری سلیمانی چاپ کراوه و نووسینی عه‌لی حه‌مه ره‌شید به‌رزنجی له‌دایک‌بووی ۱۹۶۱ له شارۆچکه‌ی به‌رزنجی باشووری کوردستانی. ئەم نووسه‌ره له بواری مندالان و مێرمنداڵاندا کۆمه‌لیک به‌ره‌مه‌ی نووسیوه.

۴-۱- ساده‌بوونی زمانی شیعیی مندالان

زمان باشترین و گشتگیرترین که‌ره‌سته‌یه بۆ گه‌یاندنی په‌یام و پێوه‌ندیی مرۆف له‌گه‌ل یه‌کتر. زمان له شیعیی مندالاندا ساده، سروشتی و ئەم‌پرووییه و پێویسته ئەم تايه‌تمه‌ندیانه له شیعیی مندالاندا له‌بیر نه‌کرین. ده‌سته‌وشه و پیکهاته‌کانی شیعیی گه‌وره‌سال به‌رینه، به‌لام له شیعیی مندالاندا سنوورداره؛ به‌م پێیه ره‌چاوکردنی وشه و ده‌سته‌وشه‌کان و هینانیان به‌پیی بارودۆخی مندالان وه‌ک گرینگیه‌ک دیته ئەژمار. بۆیه ساده‌بوونی زمان له شیعیی مندالاندا خۆی له دوو ته‌وه‌ردا ده‌بینیته‌وه: یه‌که‌م، ئەوه‌ی که وشه و ده‌سته‌وشه‌کانی له بازنه‌ی ده‌سته‌واژه‌کانی مندالانه‌وه به‌ده‌ر نه‌بیت. دووه‌م، ئەوه‌ی که پیکهاته‌ی زمانیی نزیک به زمانی ساده‌ی وتووێژ بیت و ئالۆزیی شیعیی گه‌وره‌سالانی به‌دواوه نه‌بیت. که‌وابوو، ئەم زمانه پێویستی به تیگه‌یشتنی به‌رده‌نگی منداله و نابیت له ره‌وتی خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌یکدا تووشی گرفتیی تیگه‌یشتن بییت و زه‌ینی به‌ره‌و په‌راویز راپیچ بییت. له هه‌ندی‌ک به‌ره‌مه‌ی تايه‌ت به مندالاندا ئیمه هه‌یچ جو‌ره گرینگیی دانیک

بەم دوو چەمکە نابینن. بۆ وێنە، کۆمە لێک وشە و دەستەوشە دەبینن کە لە بازنە ی تێگەشتنی مندالان تێپەریوە و پەرە لە دژواری کە ئەمە لەسەر تێگەشتنی بەردەنگی مندال کارێگەریی نەرینی دادەنیت.

گومانێک لەوەدا نییە ئەو شیعراوەی کە بەردەنگیان مندالانن، دەبیت واتا و تاییبەتمەندییەکانی زمانی، بە شیوازیکی روون بۆ مندالان بگوازنەو؛ لەبەر ئەوەی توخمی زمان، گرینگترینی توخمەکانە کە پێوهری وەرگرتن و تێگەشتنەکانی مندالان و ساماندانی رۆحی و دەروونیان دەخاتە ژێر کارێگەرییەو (مدنی و خسروی، ۱۳۸۸: ۱۳۳). لەم دوو بەرھەمەدا ھەردوو شاعیر لە زۆربە ی شیعەرەکانیاندا لە بازنە ی ئەو زمانە سادە و ساکارە مندالانەدا ھاتوونەتە دەر و بە زمانێک دەناخفن کە لە گەل زمانیکی گەورەسالاندا جیاوازییەکی ئەوتۆی نییە. ئەمە لە کاتیکیدا یە کەمەین پەییوەندیی مندال لە گەل ھەر بەرھەمیکیدا دەقی ئەو بەرھەمیە و ئە گەر ئەو بەرھەمیە سەرەتایەکی نامۆ و نامۆژگارییانە ی ھەبیت، سەرنجی مندال بەرھەو لای خۆی راناکیشتیت؛ بۆ نمونە، عەلی حەمە رەشید بەرنجی لە کتیبی مندال و ژینگەدا لە شیعری «بەرنامە ی پاک و خاوینی» دا دەلێت:

ئاو پێویستی رۆژانە یە سەرچاوە ی ئەم ژیانە یە
 پێویستە خاوین راییگرین تا لە نەخۆشی بە دوور بین
 پاشەرۆکی مەرۆف یە کسەر دوور خەینەو لە دەوروبەر
 یاخود بکریتە شوینی خۆی ئەوە ی دیاری کراوە بۆی
 (بەرنجی: ۱۲ و ۱۳)

یاخود:

با خۆشەویستی ژینگە وە ک بنەمای کارکردن
 بکەینە سەرەتایە ک بۆ ھەنگاویکی مەزن
 (ھەمان: ۳۵)

ئیمە لێرەدا تەنیا شتێک کە دەبینن ئەوە یە سەرچەم دێرە کان ھەلگری ئاوەز و بیر و ھزریکی گەورەسالانە یە و بە دوور لە تێگەشتنی مندالانە. لەم چەند دێرەدا بە ھینانی چەند وشە و دەستەوشە ی نامۆ و نامۆژگارییانە، تامیکی گەورەسالانە ی بە دەقە کە بەخشیووە و لە مەبەستی سەرەکی دوور

خستووته وه. نووسەر ته نیا که لکی له چهند وشه یه کی ساده وهرگرتووہ و ئه وهی وه کوو پیوهر بو دیره کان به کار هیناوه؛ ئه مه له کاتیکدا به ئیمه ده بینین که نووسەر ئه و وشانه ی تیکه ل به تیگه یشتن و بیرکردنه وهی گه و ره سالانه ی خو ی کردووہ و به زمانیکی ئاموژگار بیانه هه ولی ئاموژگاریی راسته و خو ی مندالان ده دات. هه ر له م ئاراسته یه دا له کتیبی هونراوه ی ژینگه یی به ره مه ی روسته م خاموش ئه م زمانه گه و ره سالانه یه ده بینین و نووسەر هزری خو ی تیکه ل به شیعه ر کان کردووہ؛ بو نمونه، له شیعی «دلسوزانی شار» دا ده لیت:

سلاوتان لی بی دلسوزانی شار ژینگه دۆستانی پاک و وه فادار
کار و پیشه تان خزمه تی خه لکه ژین و ته مه نتان پرسوود و که لکه

(خاموش: ۷)

له م دوو دیره دا خوینه ر هه ست به بوونی به رده نگی مندال و که سایه تی مندالییک که پیکه وه ئه م شیعه ر ده لینه وه ناکات و هه ست ده کات که مروفتیکی گه و ره سال سهرقالی ئاخافتن و شیعه روتنه؛ لیره دا به روونی هه ست به نه بوونی به رده نگی سه ره کی، که مندالانه ده کریت. زۆربه ی کات پیمان وایه دانانی شیعه ر بو مندالان، به هه مان ئه ندازه یه ک راده یه ک که به ساده یی و له خواره وه بوون بو مندالان ده روانین، نووسینیشی بو ئه و ته مه نه کاریکی سانا و ساکار بیت؛ که چی له راستیدا پیچه وانه ی ئه م بوچوونه روو ده دات و باشترین شیعی مندالان، شیعی ئه و شاعیرانه ن که له سنووری به رته سکی ئه م دیده کورت و کویره رزگار بوو بیتن و جیهانیکی به رفر اوانیان به ره و رووی خو یان وه ک داهینه ر و مندال و به رده نگ کرد بیته وه و مندالیان وه ک به رده نگیکی سه ره کی له بازنه و چوارچیوه ی گوتاری خو یاندا جی کرد بیته وه (شه بانی، ۱۳۹۹: ۶۳). زمانی مندال زمانیکی بنه ره تیبه که هه لگری کومه لیک وشه ی ساده و سه ره تاییه، به دووره له و داسه پاندنه زمانیه ی که تایه ت به گه و ره ساله. ئه گه ر شیعه ر له و بازنه وشه یه لابات، له ریزی شیعی مندالان ده چیته ده ر. له شیعی کوردی مندالیانیشدا گرینگی نه دان به م خاله یه کیک له کیشه به رچاوه کانه که زۆربه ی هه ره زۆری به ره مه مه کان ده گریته وه (چایچی، ۱۳۹۷: ۷۸۱).

۴-۲- چه مکی خه یال

دروست کردنی و پینه و خه یال له شیعیری گه وره سالدا به رینه، به لام له مندالاندا سنوورداریتیی خوی هه یه. به هوی ئه وهی که توخمی خه یال له شیعدا گرینگایه تیه کی زوری هه یه، زاتی شیعر له گه ل چه مکیک وه ک فیرکاری و پند و ئه مر و نه هیی ئه خلاقیدا یه ک ناگریته وه. یه کیک له لایه نه بنه رته تیه کان له شیعدا، به تایهت شیعیری مندالان، خه یاله. له راستیدا شیعر ده بیت بتوانیت وه ک کارکردیکی گرینگ خه یالی مندالان چالاک بکاته وه. به م پیه ده توانین بلین بهرچاوترین ئه رک شیعر، هاندانی ئه و مندالیه به ره و سه کوی په رینه وهی خه یال و گه شهی زهینی. له هه ردوو نمونه ده قه کهی ئیمه دا هیه جوره خه یالکی مندالانه نابین و شتیکی که زهق و بهرچاوه، زمانیکی گه وره سالانه یه که هه ردوو نووسه به سه ره به ره مه کانیندا سه پاندوو یانه و له هه جوره خه یالکی مندالانه که بتوانیت به که لک وه رگرتن له و چه مکه، ئه و لایه نه په روه رده بیه ش به شیوازیکی ناراسته و خو به به رده نگی مندالی بگه یه نیت، بی به شه.

۴-۳- هیما

به کارهینانی وشه، رسته، واتا و ناوه روکی ره مزی و هیمایین له شیعیری مندالاندا ده بیت هه کاریک بو به لاری بردنی ئه و منداله له فام و تیگه یشتنیدا به نیسهت ئه و بابه ته وه. له به شیکی بهرچاوه له و به ره مه شیعیریانه ی بو مندالان نووسراون، ده بینین شاعیر ده قی شیعیریه که ی پر ده کات له وشه کانی ره مزی و هیمایین؛ لیره شدا له بهر ئه وهی که ئه م ده قه له چوارچیوهی فام و تیگه یشتنی ئه و منداله دا نیه، نووسه له کوتایی کتیب، یان په راویزی ئه و ده قه دا فه ره نگو کیکی بو داده نیت و هه ره مه ش سه رنجی مندال له بابه تی سه ره کی که شیعه ره که یه بو په راویزی کتیب راده کیشیت و مندال تووشی سه رلی شیواوی ده کات (شه بانی، ۱۳۹۹: ۶۵). له هه ردوو به ره مه دا کومه لیک چه مک و هیمای گه وره سالانه هاتوو که به شی هه ره زوریان بو مندالان نامون و مندال ناتوانیت پیوه ندییان له گه لدا بگریت؛ بو نمونه، له کتیبی مندال و ژینگه دا ئه م وشه و دهسته وشانه

به کار هیئراوه که نه ته نیا قازانجیکی بو دهق و ههستی شیعی نه بووه، به لکوو کاریگه ریی خراپیشی له سه ر لایه نی سایکولوژی مندالان ده بیت؛ وشه گه لیک وه کوو: به ههشت، هیماي دلسوژی، سه رچاوه ی ژبان، ئه رکی سه رشان، مروؤفیکی وشیار، پیشه ننگ ده رده که وین، بنه مای کارکردن، ئه رکی پیروژ. ههروه ها کتیبی هونراوه ی ژینگه یی-ش به ری نییه له و چه مک و دهسته وشانه و لیره دا چه ند نموویه ک ده هیئینه وه که بریتین له: دلسوژین بو خاک (که مندال هیچ جوړه فام و تیگه یشتنیکی له هه مبه ر دلسوژی بو خاک نییه و ئه مه چه مکیکی نامویه بو مندالان)، دوستی ژینم ده وی، ژین و ته مه نتان پرسوود و که لکه، به راستی ئیوه چاک و به ریزن، چونکه ره وشتمان چاکه، خو شمان ده وی نیشتمان، با به سه ربهستی بفری، له لای هه موومان شایانی ریزه، جیگه ی مافی هه مووانه، بو مه له جیگه ی ناله یه، قاسپه م سوژی گریانمه، منیش شه یدا ی ژیانم، با گیانم ئاسووده بیت، با بژیم به ئازادی، خو شه ژینی سه ربهستی، دوور له زیندان و پهستی، خه لکی ده لین که نناسه، چاکه یان له بیر ناکه یین، ئه وه ی که پاک و ژیره، چونکه جیی مافی گشته و گرینگه. ته واوی ئه م نمووانه له هه ر دوو به ره مدا باس له چه مک و دنیا بیییه کی گه و ره سالانه ده که ن که له فام و تیگه یشتنی مندال و ئاوه زیان دوورن.

له سه ره تای کتیبی مندال و ژینگه دا وشه ی به ههشت به کار هیئراوه، که به گشتی چه مکی مه رگ، به ههشت و جه هه ننم و ئه وه دهسته وشانه باس له ئه ندیشه یه کی گه و ره سالانه ده که ن و ته نانهت گه و ره سالی ش له تیگه یشتنی ئه م چه مک و واتایانه دا ده مینیتته وه. ههروه ها نموونه یه کی دیکه له کتیبی هونراوه ی ژینگه دا هاتووه، باسی ئازادی و سه ربهستییه، ئه م چه مکانه ش بو مندالان مزاوین و له ئاستی تیگه یشتنیاندا نین.

۴-۴- نه بوونی ناموژگاریی راسته وخو

فیرکردن و پهروه ده ی مندالان یه کیک له تاییه تمه ندییه کانی شیعی دیته ئه ژمار و ده کریت له ریگای شیعه وه کو مه لیک با به تی کو مه لایه تی، فه ره نگی و هونه ری فیری مندالان بکریت؛ به لام به کاره ییانی ئه م چه مکانه

به شیوازیکی راسته و خوڤ روویه کی نه رینی ههیه و له تاقه تی مندالدا نییه. له راستیدا مندالان په یامه راسته و خوڤ کانی ئیمه نابیستن و ئه و شتانه ی به جوړیک له سروشتی خوڤانه وه نزیك بیت، فیږی ده بن و له بنه رتدا له و زمانه ئه مر و نه هی و ئاموژگارییه راسته و خوڤه ی که گه وره کان، چ به شیوازی دهق له چوارچیوه ی ئه ده بدا و چ به شیوازی زاره کی رووبه رووی مندالانی ده که نه وه، دووری ده گرن. په کیك له و هوکارانه ی مندالان که متر به ره و خویندنه وه ی کتیبی مندالانه ده چن و که متر چیژ له و کتیبانه وه رده گرن، بوونی ئاموژگاریی راسته و خوڤه له و به ره مانه دا. نووسه ری باش ئه و که سه یه بتوانیت به باشی و به شیوازیکی زیره کانه په یامه که ی رابگه یینیت و به رده نگیش نه زانیت له کوئی و چلوئ ئه م په یامه ی وه رگرتووه. له شیعری «شازده ی نیشان» له کتیبی هونراوه ی ژینگه یی له لاپه ره ی ۱۱ دا له شیعریکی شه ش دیریدا «پینج» جار ئاموژگاریی راسته و خوڤ به کارهاتووه؛ بو نمونه:

ده بی گشتمان پیکه وه شار و دی پاک کهینه وه
هه موو خاکی کوردستان پر بکه یین له گولستان

(خاموش: ۱۱)

هه روه ها له شیعره کانی «ئاو، باخچه، سروشتی نیشتمان، ئاو بیاریزن، ئه م که سه بناسه، کلینس، بو ژینگه که م، ژینگه دۆست، وانه ی ئه مرۆ، ئه م سروشته زور جوانه، ئه م ژینگه، ژینگه دۆستین» دا ئاموژگاریی راسته و خوڤ هاتووه. له کتیبی مندال و ژینگه ییش به هه مان شیوه کومه لیک چه مکی ئاموژگارییانه هاتووه که لیره دا نمونه کانیان ده هیینه وه.

ده ی با هه موو ژینگه دۆست بین تا له شساع و دلخوش بین

(به رزنجی: ۹)

له شیعری «به نامه ی پاک و خاوینی» که هه ژده دیره، شاعیر له نو دیریدا که لکی له ئاموژگاریی راسته و خوڤ وه رگرتووه. لیره دا دوو دیری ده هیینه وه:

پیویسته خاوین رایبگرین تا له نه خوشی به دوور بین
ئاوی خواردنه وه ئاوی پاک ده بیت سه ری داپوشین

(هه مان: ۱۲)

ههروههها له شیعه کانی «دهقی شانۆیی، یاریی ژینگه، ژینگه دۆست، له پیناو پارێزگاری له ژینگه، بۆ جوانیی ژینگه، ژینگه م خۆش دهوی» دا کۆمه لیک ئامۆژگاریی راستهوخۆ و ئهمر و نههی کردن به کارهینراوه، که ئهم دیاردهیه نهتهنیا هیچ قازانجیک بهو دهقه نووسراوه ناگهیهنیت، به لکوو ده بیته هۆی ماندوو بوونی ئهو منداله و دهست هه لگرتن له خویندنه وهی ئهو کتیه.

۴- ۵- کونجکاویی مندالانه

لیره دا چیدی له گه ل نیگایه کی گه وره سالانه به ره و دنیای مندالانه دا پرووبه روو نین، به لکوو ههست و روانینیکی مندالانه ده بینین که له شیعی شاعیریکی خاوهن چوارچیوهی فیکری و ورده وه سه رچاوه ده گریت؛ له بهر ئه وهی پیوه ری ته واوی هه لسه نگانده کانی مندال، خودی منداله و ئهمه بنه مایه کی سه ره کییه له دنیای مندالانه دا. مندال خۆی به مندال ده زانییت، زۆربه ی که رهسته و ده ور به ری خۆی مندالانه ده بینیت و له و شوینته ی ده زانییت خۆی دایکی هه یه، بۆ ته واوی ئه وانه دایکیکی وینا ده کات. لیره دایه جیاوازییه ک له نیوان خۆی و مندالانی دیکه، گو له کان، میلووره کان، پینووسه کان و هتد، دانانییت و ئهم هه لسه نگانده مندالانه یه که ره نگیکی مندالانه ده به خشیته شیعیکی مندالانه. له به شیکی به رچاوه ئه و به ره مه مانه ی بۆ مندالان ده نووسرین، روانگه یه کی گه وره سالانه سه پیندراوه و نووسه ر به سه پاندنی هه ز و تیگه یشتنه کانی له ده ور به ره به سه ر مندالدا، رواله تیکی مندالانه ی پی ده به خشییت که دووره له هه ز و ویستیکی مندالانه. بروانه بۆ کۆپله یه ک له شیعی «پیشه کی» له کتییی مندال و ژینگه دا:

پاک و خاویینی ژینگه لای هه موومان گرنگه
کاریکه پر پیرۆزی هیمایه بۆ دلسۆزی

(به رزنجی: ۷)

وه ک نموونه یه کی دیکه له کتییی هۆنراوه ی ژینگه ییدا و له شیعی ئاو بیاریندا هاتووه:

ئاو بیارینن وه کوو سو مای چاو به فیرۆی مه ده ن یه ک دلۆپه ئاو (هه مان: ۲۸)

لەم چەند نموونەییە هیناومانە، دەبینین ئەو بابەتانە ی لەم دوو بەرھەمە و بەو شیوازە هینراون، وە کوو کەلکەلە ی خودی نووسەر هاتوونەتە ئاراو و ئەم کیشە و گرفتانه دوورن لە حەز و خولیای مندال و ئەم چەمکانە تاییەتن بەو کیشە و گرفتانه ی لە ناو دنیا یە کی گەورەسالانەدا هە یە. ئەم جوۆرە روانین و تیفکرینە تاییەت بە کەسیکی گەورەسالە و هیچ مندالیک بەو زمان و حەز و ئاوێزە قسە ناکات و بیر ناکاتەو؛ بەلام ئەمە لە کاتیکدایە لەم نموونانەدا وەهامان پیشان دەدات ئەو مندالە وە ک کەسیکی گەورەسال بیردە کاتەو و دەتوانیت راستی و دروستی، بەهەشت و جەهەنم، ئازادی و سەر بەستی و ژینگە پارێزی و هێماکانی دلسۆزی لیک بداتەو و بە بیریکی قوولی گەورەسالانەو قسە بکات. پێویستە نووسەر خو ی لە سەپاندنی هەر جوۆرە ئایدیۆلۆجییە ک بەسەر دەقی مندالانەدا دوور بگریت، وێرای بە کارهینانی زمانیکی گەورەسالانە لەم چەند دێرە ی دوا ییدا، ئیمە کۆمە لیک ئامۆژگاری و زمانیکی گەورەسالانە دەبینین کە نووسەر کەلکەلە ی زەینیی خو ی بەسەر دێرە کاندای سەپاندووە.

۴-۶- بوونی موسیقای زمانی

بەرچاوترین تاییەتمەندیی شیعەر کەلکەوەرگرتن لە هونەری موسیقا^۷ لە پێکھاتە ی ئەم جوۆرە شیعرانەدایە. ئەو شیعرانە ی بو مندالان دەهۆنرینەو، دەبیت هە لگری رەهەندیکی موسیقای بەهیز بن. ئەو دەقە شیعریانە ی هە لگری کیش و سەر وایە کی کلاسیکن، دەبیت لە شیعری مندالاندا رەچاوبگریت؛ لەبەر ئەو ی بوونی سەروا و پاش سەروا بو هیشتنەو ی شیعەر لە بیر و زەینیی مندالاندا کاریگەرە. وشە کان لە شیعری مندالاندا هەرچەندە زیاتر هاوئاھەنگ و یە ک شیواز بن، بە مەبەستی سەقامگیر بوون و مانەو ی لە زەینییاندا، موسیقایە کی زۆر بە زەینیی مندالان دەبەخشن. زەینیی مرۆف کاتییک شیعریک دەبیستیت و دواتر بیهەویت ئەزبەری بکات، لە زۆر کاتدا کەلک لە دوویات کردنەو ی سەروا وەر دەگریت، واتە لە وەبیرھینانەو ی

وشه کانی هاوئاھهنگ و به کدهستدا (کدکنی، ۱۳۷۶: ۸۴). مندالان له سه روا، دووباره کردنه وه که له تایبه تمه نندیه کانی بهرچاوی قوناغی مندالین، چیژ وهرده گرن. کاتیگ چیرۆک بو مندالان ده گپینه وه، ئه وان داواکاری دووباره کردنه وه ی وردی مؤسیقاکان، ریتمه کان، وهستان و جووری وتنن که پیشتر بیستوو یانه (Morag, ۲۰۱۸: ۱۳). له کتیبی مندال و ژینگه دا شاعیر له چهند شیعیکیدا تا راده یه ک له چاو به ره مه کانی دیکه سه رکه وتووانه کاری کردوه و توانیویه ریتم و مؤسیقای شیعیری به ره مه کانی بپاریژیت؛ بو نمونه، له م شیعه ری خواره وه دا شاعیر ریتم و مؤسیقای شیعیری به ره مه که ی پاراستوه و بوونی ئه م چه مکه ش بو مندالان چیژبه خشه.

له سه یران و له گه شتا له گرد و دۆل و ده شتا
 بابه و دایه و خزمانم له گه ل گشت هاوړیکانم

(به زنجی: ۵۱)

له کتیبی هۆنراوه ی ژینگه ییدا چه مکی ریتم و مؤسیقای زمانی پاریزراوه، هه رچهند به به راورد له گه ل کتیبی مندال و ژینگه، لایه نی ریتم و مؤسیقاییه که ی لاوازتره، به لام توانیویه به هه ندیگ له شیعه کانی ئه م ره نگ و روا له ته ببه خشییت؛ وه کوو ئه م دوو دیره له شیعیری «باخچه ی ساوایان» دا که ده لیت:

مندالیکم بچکۆله وه کوو بهرخی نه رمۆله
 من له گه ل هاوړییانم له باخچه ی ساوایانم

(خامۆش: ۳۷)

به له بهر چاو گرتنی ئه وه ی سی بنه مای سه ره کی له شیعیری مندالاندا، ریتم و خه یال و دروست کردنی پرسیاره، بی گومان به لابرندی کیش و مؤسیقا له شیعیری مندالاندا، تایبه تمه نندیه ده نگیی به ره مه که، که یه کیکه له گرینگترین پیوه ره کانی شیعیری مندالان، له ناو ده چییت و به جوړیک مندال له و چیژه به دوور ده بییت (جلالی، ۱۳۸۹: ۸۱). که وایه، بوونی مؤسیقا له شیعیری مندالاندا و که لک وه رگرتنی شیوا له کیش و سه روا گرینگه و ئه م گرینگایه ش له میژه له ریگای «لایه لایه کان» وه وه، که له لایه ن دایکانه وه بو هیوربوونه وه و هه وانیه ی مندالان ده وتران، به مؤسیقاییه کی نه رم

و خۆشه‌وه پێوه‌ندییه‌کی عاتیفی له نیوان دایک و مندالدا دروست ده‌کرد و هێورایی پێ‌ده‌به‌خشی (حجازی، ۱۳۷۹: ۱۸۸). گرینگایه‌تی و پێویستی موسیقایه‌کی باش له زمانی شیعریی مندالاندا، راستیه‌کی حاشاهه‌لنه‌گره. ته‌واوی هۆنراوه‌کان و ئاهه‌نگی دایکان بۆ په‌روه‌رده‌کردنی زه‌ینی مندالان، ته‌ناهت له قوناغی کۆرپه‌له‌بیدا، ئهم راستیه‌یه‌ پێشان ده‌دات که موسیقا و زه‌ین و هۆش و ئاوه‌زی موسیقایه‌کی له‌گه‌ڵ سرشتی ئه‌و شیره‌خۆر و منداله‌تیکه‌له. که‌وايه، ئه‌مه‌ پێویستی به‌ کاره‌ینانی ره‌گه‌زه‌ موسیقایه‌کی ده‌سه‌لمینیت و ئه‌بێ تا راده‌ی پێویست له‌ ده‌قی شیعریی مندالاندا که‌لک له‌ موسیقای شیعره‌ی وه‌ر‌بگیردیت. هه‌ر به‌و جوهره‌ی هێماخوازه‌کان له‌سه‌ر ئه‌و بروایه‌ن، ئه‌رکی سه‌ره‌کیی زمان له‌ شیعره‌ی مندالاندا خولقاندنی گور و تینه و ئه‌مه‌ش ته‌نیا له‌ موسیقادا به‌دی ده‌کریت (مدنی و خسروی، ۱۳۸۸: ۱۰۴).

۵- ده‌سته‌که‌وتی لیکۆلینه‌وه

ئهم زانیاریانه‌ تابه‌ته‌ن به‌ نموونه‌ پێوره‌کانی شیعره‌ی مندالان که‌ بریتین له‌: زمانی شیعره‌ی، چه‌مکی خه‌یال، هێما، ئامۆژگاریی راسته‌وخۆ، ریتم و موسیقا و کونجکاوی مندالانه، که‌ تابه‌ته‌ بوو به‌ هه‌ردوو کتیب و وه‌ک نموونه‌ی هۆنراوه‌ی شیعره‌ی له‌به‌ر ده‌سته‌ی ئیمه‌دا بووه. له‌ کتیبی مندال و ژینگه‌دا له‌ کۆی ۲۷۱ دێر، ۹۲ دێری زمانی شیعره‌ی ره‌چاو نه‌کراوه‌ که‌ ئهم رێژه‌یه‌ له‌ کتیبی هۆنراوه‌ی ژینگه‌بیدا ۴۶ دێر بووه‌ که‌ ده‌توانین بێژین بلیین ئهم کتیبه‌ به‌ نېسه‌ته‌ کتیبی مندال و ژینگه‌ زیاتر سه‌رکه‌وتوو بووه. له‌ هه‌ردوو کتیبدا هێچ جوهره‌ چه‌مکی خه‌یالای به‌دی ناکه‌ین و رێژه‌ی به‌ کاره‌ینانی هه‌ردووکیان سیفره. له‌ ۳۴ دێری کتیبی مندال و ژینگه‌دا وشه‌ و ده‌سته‌وه‌شه‌ی هێمایین به‌دی ده‌که‌ین و ئهم رێژه‌یه‌ له‌ کتیبی هۆنراوه‌ی ژینگه‌بیدا ۴۳یه. نه‌بوونی ئامۆژگاریی راسته‌وخۆیه‌کی دیکه‌ له‌و پێوه‌رانه‌ بوو له‌م توێژینه‌وه‌دا به‌ ده‌قی کتیبی مندال و ژینگه‌ به‌ ۴۵ دێر و هۆنراوه‌ی ژینگه‌یه‌ی به‌ سی دێر ئهم خاله‌یان ره‌چاو نه‌کردوو؛ به‌لام له‌م به‌شه‌دا کتیبی هۆنراوه‌ی ژینگه‌یه‌ی سه‌رکه‌وتوو تر بووه. بوونی ریتم و موسیقا

له کتیبی مندال و ژینگه دا شهش شیعر بووه که ئەم رېژەیه له کتیبی هۆنراوهی ژینگه بیدا گەشتوو ته هەوت شیعر که ریتەم و موسیقاییه کی شیعیانەه نه بووه. بنەمای کۆتایی ئیمە لەم توپژینه وه یه دا نه بوونی چه مەک و واتای کونجکاوایی مندالانه یه که کتیبی مندال و ژینگه ٤٤ دیر و کتیبی هۆنراوهی ژینگه یی ٥٢ دیر بووه که ئەو تاییه تمەندییه یان نه بووه.

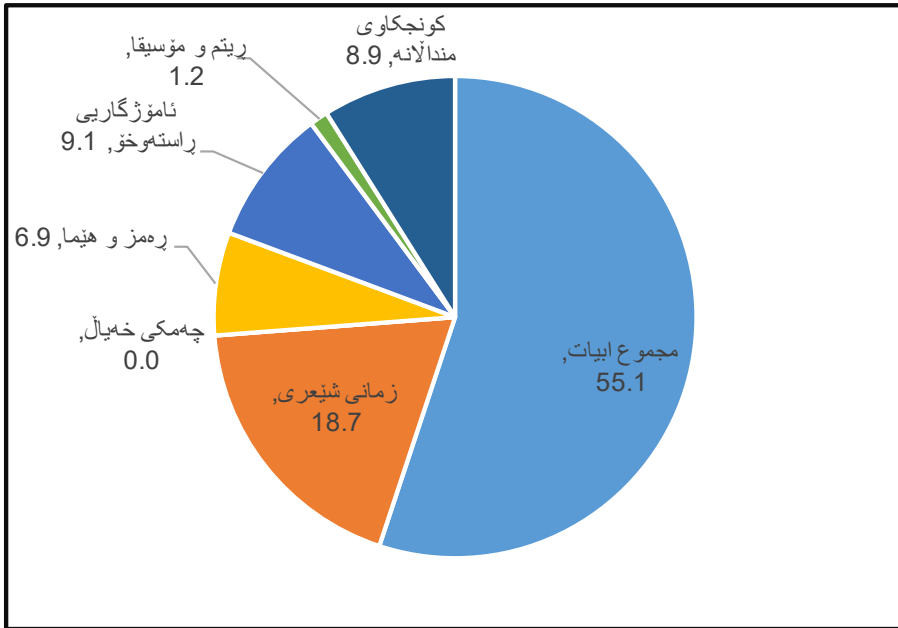
خشتهی ژماره ١: کتیبی مندال و ژینگه

سەردێر	زۆری	زۆرینهی له سەد
کۆی دێره کان	271	100
زمانی شیعی	92	18.7
چه مکی خەیاڵ	0	0.0
رەمز و هێما	34	6.9
ئامۆزگاریی راسته وخۆ	45	9.1
ریتەم و موسیقا	6	1.2
کونجکاوایی مندالانه	44	8.9

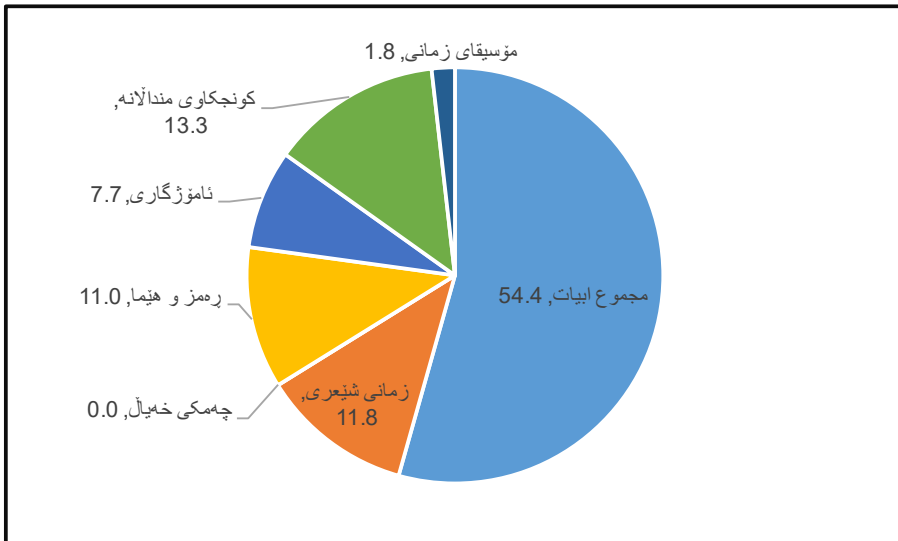
خشتهی ژماره ٢: کتیبی هۆنراوهی ژینگه یی

سەردێر	زۆری	زۆرینهی له سەد
کۆی دێره کان	271	100
زمانی شیعی	92	18.7
چه مکی خەیاڵ	0	0.0
رەمز و هێما	34	6.9
ئامۆزگاریی راسته وخۆ	45	9.1
ریتەم و موسیقا	6	1.2
کونجکاوایی مندالانه	44	8.9

کتیبي مندال و ژینگه

کتیبي هۆنراوهی ژینگهیی

۱- ئەنجام

سەرەتای نووسینی تایبەت بە چەمکی مندال لە زمانی کوردیدا میژووێه کی زیاتر لە ۳۰۰ سالی هەیه؛ ئەو کاتە ئەحمەدی خانى بە نووسینی نووبەھارا بچوو کا چەمکی گرینگی دان بە مندالی هینایه رۆژەقەوه. میژووێه کی دەستپێکی بە بەرھەمی ئایینییه وه سەری هەلدا، بە پێی واتا و پێناسە یە کی ئەمرۆیانە لە ئەدەبی مندالاندا دە کریت، وه ک بەرھەمیکی بە رۆژی مندالانە چاوی لی بکەین. بەم پێیە میژووێ ئەدەبی کوردیی مندالان بە پێی بنەمایە کی سەردەمییانە زۆر کەمترە و هیشتا کال و کرچ و نە کولاو. بە خۆپندنە وهی دوو بەرھەمی هۆنراوهیی مندالانە و هەلسەنگاندنیان بە پێی پیوهر و بنەماکانی شیعی مندالان، بۆمان دەرکەوت زۆر بەی شیعرە کانی ئەم دوو بەرھەمە لە حەز و خولیا یە کی تایبەتی مندالانە وه سەرچاوه یان نە گرتوو و زیاتر بۆچوون و دەقیکی گەورە سالانەن کە داڵغە کانیان بە سەر دەقیکی مندالانە دا سە پاندوو. لەم توێژینە وه یە دا نووسەر بە پێی شیکاریی رەخنەیی دەق هەردوو بەرھەمی هەلسەنگاندوو. هەردوو کتیب بەری بوون لە بوونی خەیاڵ و فەنتازیای مندالانە و چێژ بەخش و پرپوون لە درکە، هێما و ئامۆژگاریی راستە و خۆ کە دوورە لە خەیاڵ، حەز و تاقەت و جیھانبینی مندالانە. لێرە دا پێویستە نووسەر و شاعیری مندالان پیش بلاو کردنە وهی لە هەر جۆرە بەرھەمیکی تایبەت بە مندالان کۆمەلیک خۆپندنە وهی لە بواری کانی رەخنەیی ئەدەبیی مندالان، دەرووناسیی مندالان و بە گشتی گوتاری مندالاندا هەبیت و بەر لە هەموو شتیک، هەلسەنگاندنیان بۆ بکات. نەبوونی رەخنە یە کی جیددی لە بواری ئەدەبیی مندالاندا و گەشە نە کردنی ئەم بەشە، هۆکاریک بووه بۆ بەلاریدا چوونی ئەدەبی مندالان و نەبوونی رەنگدانە وه یە کی باش لەسەر کەسایەتی و رەوشتی مندالان. چالاک بوونی ناوهند و ریکخراوهی تایبەت بە لیکدانە وهی بەرھەمی مندالانە، وه ک پێویستیە کی گرینگی ئەم بواری دیتە ئەژمار کە تا ئیستا لە زمانی کوردیدا ئەم بۆشاییە پر نەبوو تە وه و کاری لەسەر نە کراوه.

سه‌چاوه‌کان:

کوردی:

چاچی، سیمین (۱۳۹۷). *ئه‌ده‌بی مندالان له زمانی کوردیدا و کیشه‌ی چه‌ندا/یه‌تی و چۆنایه‌تی*. سنه: ماد.

حه‌مه ره‌شید به‌رنجی، عه‌لی (۲۰۲۱). *مندال و ژینگه*. سلیمانی: ریک‌خراوی ئاینده بو پاراستنی ژینگه.

خاموش، رۆسته‌م (۲۰۲۱). *هۆنراوه‌ی ژینگه‌یی*. سلیمانی: ریک‌خراوی ئاینده بو پاراستنی ژینگه.

زانستگای کوردستان (۲۰۱۰). *کۆمه‌له‌ وتاری یه‌که‌مین کۆری نیونه‌ته‌وه‌یی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م: سنه*.

شه‌بانی، ئه‌حمه‌د (۱۳۹۹). «شيعری مندالان به‌که‌یفی گه‌وره‌سالان: خویندنه‌وه‌ی شيعری کوردیی مندالان له کوردستانی ئيراندا». *پژوهشنامه ادبیات کردی*. دوره ۶، ژ. ۱ (۹)، ل. ۷۴-۵۹.

فرهادی، حه‌مه‌سالج (۲۰۱۰). *له‌باره‌ی ئه‌ده‌بی مندالانه‌وه*. سنه: زانکۆی کوردستان.

فهللاج، شه‌ریف (۱۳۹۷). *ده‌لاقه*. سنه: ماد.

یه‌کیتی نووسه‌رانی کوردستان (۲۰۱۳). *چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ ده‌باره‌ی ئه‌ده‌بی مندالان: سلیمانی*.

فارسی:

ابراهیمی، جعفر (۱۳۸۹). *ادبیات کودک و نوجوان (شناسایی، ارزشیابی و ارزشگذاری)*. تهران: شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران.

پاکزاد، مه‌ری و همکاران (۱۳۹۵). *نگاهی به ادبیات شفاهی و مکتوب کردی*. بوکان.

جلالی، مریم (۱۳۸۹). «اوزان شعر فارسی در شعر کودک». *کتاب ماه کودک و نوجوان*. ش. ۱۵۹، صص. ۷۹-۸۲.

حجازی، بنفشه (۱۳۷۹). *ادبیات کودک و نوجوان*. تهران: مرکز، چاپ سوم.

رندلز، کیمبرلی (۱۳۹۴). *ادبیات کودک*. تهران: افق.
شکوهی، غلامحسین (۱۳۹۹). *تعلیم و تربیت و مراحل آن*. مشهد: آستان
قدس رضوی.
قزل ایاغ، ثریا (۱۳۹۳). *ادبیات کودکان و نوجوانان و ترویج خواندن*.
تهران: سمت.
کدکنی، شفیع (۱۳۷۶). *موسیقی شعر*. تهران: آگاه، چاپ پنجم.
کریمی، یوسف (۱۳۹۹). *روانشناسی اجتماعی*. نظریه‌ها و مفاهیم و
کاربردها، تهران: ارسباران.
مدنی، داوود و خسروی، شکیب (۱۳۸۸). «نشانه‌شناسی زبان در شعر
کودک». *فصلنامه تخصصی ادبیات فارسی*، دانشگاه آزاد اسلامی، ش. ۲۳،
صص. ۱۰۲-۱۰۳.

Huck, Charlotte (1997). *Childrens Lit. In the Elementary School*. 6 th ed. McGraw-Hill.

Editorial board, *International Research in Children's Literature*. (2013(V. 6, P. 127-142.

Styles, Morag (2018). *The Case for Children's Poetry*. Publishers. University of Cambridge.